

	Високий рівень	Середній рівень	Низький рівень
Інноваційний потенціал	Високий науково-дослідницький потенціал; Наявність на підприємстві проектно-конструкторських підрозділів; Достатність власних коштів для здійснення інноваційної діяльності; Використання зовнішніх джерел інвестування інноваційних процесів; Постійна розробка програми наукових досліджень з підготовки виробництва; Наявність патентів, ліцензій	Малопотужні проектно-конструкторські підрозділи; Використання застарілих патентів та ліцензій Нерегулярні розробки програм наукових досліджень; Недостатність джерел фінансування інноваційних розробок.	Відсутність науково-дослідницького складу працівників; Дефіцит власних коштів для здійснення інноваційної діяльності; Відсутність зовнішніх джерел інвестування інноваційної діяльності; Відсутність на підприємстві програми досліджень з підготовки виробництва

ІННОВАЦІЇ ЯК ФАКТОР ПРИСКОРЕННЯ НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ПРОГРЕСУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Дудник О., Поліщук Д.

Науковий керівник: Заїка С.О., к.е.н., доцент

Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка

Особливістю сучасного періоду розвитку всіх галузей і сфер агропромислового виробництва є необхідність прискорення науково-технічного прогресу на основі інноваційних процесів, що дозволяють вести безперервне оновлення виробництва на базі освоєння досягнень науки, техніки і передового досвіду.

Комплексний характер нововведень, різноманітність їх областей і способів використання вимагають розробки критеріїв їх класифікації.

Класифікація нововведень означає їх розподіл на конкретні групи за певними ознаками для досягнення поставленої мети. Вихідним пунктом досліджень в галузі освоєння інновацій в аграрному секторі економіки виступає їх науково-обґрунтована класифікація.

Побудова класифікаційної схеми нововведень починається з визначення класифікаційних ознак. Класифікаційний ознака – це відмітна властивість даної групи інновацій, її головна особливість. Науково-обґрунтована класифікація нововведень дозволяє чітко визначити місце кожної інновації в їх загальній системі та відмінні характеристики даної інновації. Тим самим створюється можливість для ефективного використання певних прийомів управління інноваціями, що відповідають тільки даній групі нововведень. Науково-обґрунтована класифікація дозволяє раціонально організувати інноваційний процес.

Класифікацію нововведень можна проводити за різними схемами, використовуючи різні класифікаційні ознаки. Класифікаційна схема інновацій включає в себе вид і форму інновацій. Вид інновацій включає в себе різні форми інновацій. Форма інновацій – це група інновацій, об'єднаних єдиним способом існування або єдиною сутністю будь-якого нововведення. Це нова техніка, новий товар, новий страховий або банківський продукт, нова технологія виробництва продукції тощо.

У науковій літературі пропонуються різні варіанти класифікації інновацій. Одні вчені [1-3, 5] пропонують інновації розділити на два основні класи: технічні та організаційні.

Під технічними інноваціями розуміють нову продукцію, нову технологію або нову послугу. Технічні інновації можна також класифікувати за їх наукоємністю або за сумою капітальних витрат і термінів їх окупності.

До організаційних інновацій відносяться нові методи і форми організації різних видів діяльності підприємства. Так, до інновацій в області організації виробництва можна віднести нові методи маркетингу і збуту.

Інші вчені [4, 6] – класифікують інновації за масштабами поширення на – дрібні, середні, великі, регіональні, транснаціональні, трансконтинентальні (застосовувані в одній галузі і застосовуються у всіх або багатьох галузях).

Багато авторів [3, 7] розглядають розподіл інновацій за такими класифікаційними ознаками:

- за предметом і сферою застосування – інновація-продукт, інновація-процес, інновація-сервіс, інновації-ринки;
- за причинами виникнення – реактивні і стратегічні;
- за галуззю застосування – економічні, управлінські, організаційні, соціальні, промислові, торгові тощо;
- за ступенем інтенсивності – «бум», рівномірна, слабка, масова;
- за темпами здійснення інновацій – швидкі, уповільнені, затухаючі, наростаючі, рівномірні, стрибкоподібні;
- за результативністю – висока, низька, стабільна;
- за ефективністю інновацій – економічна, соціальна, екологічна, інтегральна.

Наведена класифікація інновацій свідчить про те, що до кожної галузі або сфери агропромислового виробництва відноситься певний перелік інновацій, пов'язаний в основному з їх функціональними особливостями.

Наприклад, у сфері економіки, організації та управління класифікація інновацій базується на таких організаційно-економічних виробничих відносинах, які співвідносяться з ефективністю аграрного економічного процесу.

Література:

1. Заїка С.О. Теоретичні аспекти управління інвестиційно-інноваційною діяльністю аграрних підприємств. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Економіка і менеджмент»*. 2015. Вип. 11. С. 101-106.

2. Заїка С.О. Фактори формування інноваційного потенціалу підприємств. *Вісник Одеського національного університету. Серія: Економіка*. 2015. Том 20. Вип. 6. С. 94-97.

3. Шубравська О.В., Молдаван Л.В., Пасхавер Б.Й. Інноваційні трансформації аграрного сектору економіки: монографія. К.: ННЦ ІАЕ. 2012. 496 с.

4. Кіпіоро І.М. Проблеми та перспективи інноваційної діяльності сільськогосподарських підприємств. *Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. Економічні науки*. 2014. Вип. 1. С. 120-126.

5. Кот О.В. Теоретичні аспекти інноваційного розвитку аграрного сектору економіки та його організаційно-економічне забезпечення. *Проблеми інвестиційно-інноваційного розвитку*. 2011. № 1. С. 57-63.

6. Кулаєць М.М., Бабієнко М.Ф. Інноваційна діяльність в агропромисловому виробництві України. *Економіка АПК*. 2010. № 6. С. 113-119.

7. Шубравська О.В., Прокопенко К.О. Розвиток сільського господарства України в умовах дії інноваційних чинників. *Економіка та прогнозування*. 2013. № 2. С. 118-129.

ПЕРЕВАГИ Й ЕФЕКТИ РОЗВИТКУ ТЕХНОПАРКОВИХ СТРУКТУР

Зам'ятіна Є.Ж., Лиженков Д.В.

*Науковий керівник: Болдовська К.П., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Зі зміною ролі науки як провідної продуктивної сили, посиленням важливості глобальних чинників виникли різноманітні форми її інтеграції з виробничим сектором, що виражаються в збільшенні кількості, поглибленні і розмаїтості форм зв'язків. Однією з уже традиційних форм інтеграції науки і виробництва є паркові структури, що сприяють досягненню високої ефективності інноваційного процесу, виступаючи своєрідною з'єднувальною ланкою між замовниками і виконавцями НДДКР і забезпечуючи створення і виробництво інноваційних продуктів у рамках циклу «дослідження – розробка – впровадження – промисловий випуск».